

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/264/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114200977
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2114200977.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v spore žalobcu: G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX D. L. E., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s.r.o., IČO: 36 856 592, so sídlom Šumavská 3, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: L. M. FINANC s.r.o., IČO: 36 250 244, so sídlom Tehelná 8, 917 01 Trnava, zastúpený splnomocneným zástupcom P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. X, XXX XX P., o zaplatenie 1.150.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 14C/5/2014-587 zo dňa 9. januára 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia 1.150.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% od 18.01.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom základe, že žalobca so žalovaným dňa 23.03.2009 uzavreli kúpnu zmluvu s novelizáciou dňa 20.02.2012, ktorej predmetom bol predaj nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č.XXXX pre okres Trnava, obec P., katastrálne územie P., na parc.č. 766 o výmere 1052 m² zastavané plochy a nádvoria, stavby súp.č. XX na parc.č. 766, na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Trnava, obec P., katastrálne územie P., pozemky s parc. č. 196, 8258/28, 8258/29, 8258/30, 8258/31, 8258/32, 8258/33, 8258/34, 8258/35, 8258/36, 8258/37, 8258/38, 8258/39, 8258/40, 8258/41, 8258/42, 8258/43, 8258/44, 8258/45, 8258/47, 8258/48, 8258/49, 8258/50, 8258/51, 8258/52, 8258/53, 8258/54, 8258/55, 8258/56, 8258/57, 8258/58, 8258/59, 8258/60, 8258/61, 8258/62, 8258/63, 8258/64, 8258/65, 8258/66, 8258/67, 8258/68, 8258/69, 8258/70, 8258/71 (ďalej aj ako „nehnuteľnosti“). Kúpna cena bola dohodnutá v sume 1.190.000 eur, pričom konateľ žalovanej spoločnosti osobne notársky overeným podpisom potvrdil fyzické prevzatie kúpnej sumy v hotovosti. V dôsledku okolností vzniknutých na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Sžr/46/2011 zo dňa 17. 01. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 01. 2012 došlo k zrušeniu rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 24S 13/2010 a spätnému zapísaniu žalovaného ako vlastníka nehnuteľností na listy vlastníctva č. XXXX a XXXX pre okres Trnava, obec P., katastrálne územie P.. Konateľ žalovanej spoločnosti sumu 1.150.000 eur prevzal a doposiaľ nevrátil, napriek tomu, že zmluvné strany sú si povinné vrátiť to, čo si navzájom poskytli. Výrokom II. súd prvej inštancie zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 14C/5/2014-336 zo dňa 10.08.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/344/2016-498 zo dňa 13.12.2016, ktorým bolo zriadené zabezpečovacie opatrenie. Výrokom III. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

1. 1. Vecne odôvodnil rozhodnutie zistením, že v konaní nebolo sporné, že žalovaný je zapísaný ako vlastník nehnuteľností na listoch vlastníctva č. XXXX a XXXX pre okres Trnava, obec P., katastrálne územie P. a že strany sporu uzatvorili dňa 23.09.2003 kúpnu zmluvu, ktorú „novelizovali“ dodatkom zo dňa 20.02.2012. Sporným bolo, či došlo k odovzdaniu kúpnej ceny a či je daný nárok na jej vrátenie, či je kúpna zmluva absolútne neplatná pre rozpor so zákonom alebo absenciu vôle. Žalobca tvrdil, že ide o platný právny úkon, pričom sa preukázateľne domáha jeho schválenia súdom. Žalovaný tvrdil, že kúpna zmluva je neplatná pre absenciu vôle.

1. 2 Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaný zastúpený P. C. (ako ustanoveným opatrovníkom nezvestného B. C., vtedajšieho konateľa žalovaného) uzavreli dňa 23.03.2009 kúpnu zmluvu, ktorú „novelizovali“ dodatkom zo dňa 20.02.2012 a ktorej predmetom bol prevod nehnuteľností - pozemky na parcelách č. 196, 8258/28, 8258/29, 8258/30, 8258/31, 8258/32, 8258/33, 8258/34, 8258/35, 8258/36, 8258/37, 8258/38, 8258/39, 8258/40, 8258/41, 8258/42, 8258/43, 8258/44, 8258/45, 8258/47, 8258/48, 8258/49, 8258/50, 8258/51, 8258/52, 8258/53, 8258/54, 8258/55, 8258/56, 8258/57, 8258/58, 8258/59, 8258/60, 8258/61, 8258/62, 8258/63, 8258/64, 8258/65, 8258/66, 8258/67, 8258/68, 8258/69, 8258/70, 8258/71, nachádzajúce sa v katastrálnom území P., Obec P., okres Trnava, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, ktorou žalovaný previedol na žalobcu podiel na uvedených nehnuteľnostiach vo veľkosti 1/1 za kúpnu cenu 550.000,00 eur, budovu nachádzajúcu sa v katastrálnom území P., Obec P., okres Trnava, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, súp. č. XX na O. ulici č. X v P., ktorá budova je postavená na parcele č. 766, ktorou žalovaný previedol na žalobcu podiel na uvedenej nehnuteľnosti vo veľkosti 1/1 za kúpnu cenu 600.000,00 eur a pozemky na parcelách č. 2693/5, 2693/28, 2693/29, nachádzajúce sa v katastrálnom území P., Obec P., okres Trnava, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, ktorou žalovaný previedol na žalobcu podiel na uvedených nehnuteľnostiach vo veľkosti 1/1 za kúpnu cenu 40.000,00 eur. Nezvestný konateľ žalovaného bol v čase uzatvárania kúpnych zmlúv zastúpený opatrovníkom P. C., ustanoveným do funkcie opatrovníka uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36C/115/2008 zo dňa 11.02.2009. Rozsudkom č. k. 27C/153/2010-225 zo dňa 16.02.2012 súd neschválil právny úkon opatrovníka P. C. - uzatvorenie kúpnej zmluvy zo dňa 23.03.2009, ktorej predmetom bol prevod nehnuteľností. Žalobca sa v konaní na súde prvej inštancie vedenom pod sp. zn. 37C/5/2013 domáha schválenia právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23.03.2009 novelizovanej ako celok spolu s dodatkom zo dňa 20.02.2012 na základe návrhu zo dňa 11.01.2013. Dňa 03.12.2018 Okresný súd Trnava vyhlásil rozsudok, ktorým bol návrh žalobcu na schválenie právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23.03.2009 novelizovanej ako celok spolu s dodatkom zo dňa 20.02.2012 zamietnutý.

1. 3. Súd prvej inštancie predmetnú kúpnu zmluvu posúdil ako právne neúčinnú z dôvodu absencie schválenia súdom, pretože v danom prípade je k zmluve potrebné právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu (súdu o schválení právneho úkonu), aby mohla nadobudnúť aj právne účinky. Skutočnosť, či došlo k zaplateniu kúpnej ceny v hotovosti nebola bezpečne preukázaná inými dôkazmi, ako konštatovaním prevzatia kúpnej ceny v hotovosti v kúpnej zmluve, príp. potvrdení o prevzatí kúpnej ceny zo dňa 23.03.2009. Žalovaný prevzatie akýchkoľvek finančných prostriedkov v akejkoľvek forme, ako kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti poprel, pričom súdu nebol predložený relevantný dôkaz o skutočnom, reálnom zaplatení nezanedbateľne vysokej kúpnej ceny v hotovosti žalovanému. Žalobca tvrdil, že došlo k uhradeniu daňovej povinnosti, žalovaný uviedol skutočnosti, ktoré ho viedli k plneniu daňových povinností. Súd konštatuje, že ani zaplatenie dane nepreukazuje skutočné zaplatenie kúpnej ceny. Z potvrdenia JUDr. I. S. zo dňa 22.10.2013 má vyplývať, že mu žalobca vrátil pôžičku 1.500.000 eur. Skutočnosť, že žalobca mal zaplatiť žalovanému kúpnu cenu, ako aj vrátiť pôžičku JUDr. I. S., je tak značne nedôveryhodná (žalobca je v tomto konaní oslobodený od súdneho poplatku pre nemajetnosť). Podľa súdu prvej inštancie bola žaloba podaná predčasne, šikanózne, pretože žalobca sa na jednej strane domáha právnych účinkov sporného prevodu v konaní o schválenie právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23.03.2009 novelizovanej ako celok spolu s dodatkom zo dňa 20.02.2012 súdom, a na druhej strane „vrátenia kúpnej ceny“, čo súd vyhodnotil ako neprípustné.

1. 4. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 28, § 37 ods. 1, § 39, § 47ods 1, § 49a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a § 193zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“).

1. 5. Uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 14C/5/2014-336 zo dňa 10.08.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/344/2016-498 zo dňa 13.12.2016, ktorým bolo zriadené zabezpečovacie opatrenie, súd prvej inštancie zrušil s poukazom na ustanovenie § 335 ods. 1C. s. p., pretože žalobu zamietol.

1. 6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p., keď žalovaný ako plne úspešná strana má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) C. s. p. a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu.

2. 1. Žalobca dôvodil tým, že súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, pričom dôvod jej zamietnutia je obsiahnutý v zásade len v odseku 19 odôvodnenia, a to údajne nepreukázanie zaplatenia kúpnej ceny v hotovosti. Skutkové zistenia súdu o nezaplatení kúpnej ceny však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, čoho si súd aj sám vedomý, keď poukazuje na podpis kúpnej zmluvy a potvrdenie o prevzatí kúpnej ceny. Odôvodnenie súdu je preto vnútorne rozporné a nelogické. S objektívneho hľadiska si nemožno ani predstaviť procesne silnejší dôkaz o zaplatení kúpnej ceny ako potvrdenie jej zaplatenia priamo predávajúcim, resp. osobou, ktorá koná v mene predávajúceho, a to ešte opakovane v kúpnej zmluve aj v potvrdení s notársky osvedčeným podpisom. Aj ďalšie konanie opatrovníka svedčí o tom, že kúpna cena bola zaplatená - splnenie si daňovej povinnosti, zavedenie kúpnej ceny do záverečnej správy opatrovníka a celý rad ďalších písomností, ako návrhy, pripisy, stanoviská, výpovede. Predmetné listiny sú súčasťou súdneho spisu. Ak súd hovorí o absencii relevantného dôkazu o zaplatení kúpnej ceny, bol povinný uviesť, prečo dôkazy, ktoré sú obsahom súdneho spisu a ktoré preukazujú zaplatenie kúpnej ceny, súd nepovažuje za relevantné. Ak súd opomenie odôvodnenie takej podstatnej skutočnosti, ide o porušenie práva na spravodlivý proces žalobcu. Nepochopiteľne sa javí aj argumentácia súdu vo vzťahu k zaplateniu dane, pretože súd túto okolnosť účelovo a rozpačito interpretoval v prospech žalovaného. Daň z príjmu uhrádza daňovo povinný subjekt len z reálne obdržaného príjmu. V praxi sa často vyskytujú prípady, kedy daňovo povinný subjekt zaplatí daň napriek tomu, že plnenie sa nedostalo do jeho dispozičnej sféry, ale uvedené sa vzťahuje len k DPH, nie k dani z príjmu.

2. 2. K argumentácii súdu prvej inštancie, podľa ktorého je značne nedôveryhodné tvrdenie žalobcu, že mal opatrovníkovi zaplatiť kúpnu cenu, pretože je oslobodený od súdneho poplatku pre nemajetnosť, žalobca uviedol, že disponoval peňažnými prostriedkami na kúpu nehnuteľnosti, následne už nemal peňažné prostriedky, ale nehnuteľnosti, a v súčasnosti aj v čase podania žaloby už nemá/nemal ani peniaze ani nehnuteľnosti. K argumentácii súdu o podaní šikanóznej žaloby žalobca uviedol, že má predovšetkým záujem na nehnuteľnostiach, ktoré si riadne kúpil od žalovaného, preto sa vedie konanie sp. zn. 37C/5/2013. Ak dané konanie právoplatne skončí v neprospech žalobcu, bude zrejmé, že má nárok na vrátenie kúpnej ceny. Kvôli plynutiu premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia nemôže čakať s podaním žaloby do právoplatného skončenia konania sp. zn. 37C/5/2013.

2. 3. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) C. s. p. (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) žalobca uviedol, že súd žalobu zamietol z dôvodu údajného neunesenia dôkazného bremena, ale odmietol vykonať navrhnuté dôkazy (výsluchom svedka I. S., pripojením spisov sp. zn. 18C/21/2012, 20P/267/2009, 8C/40/2009, 36C/8/2010) z dôvodu, že podľa názoru súdu týmito dôkazmi nemožno preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť. Predmetné spisy pritom obsahujú ďalšie dôkazy o vyplatení kúpnej ceny. Postup súdu nedáva zmysel, je v rozpore s praxou na prvoinštančných súdoch a vyvoláva otázky, prečo súd rezignoval na riadne zistenie skutkového stavu prostredníctvom dokazovania svedeckou výpoveďou za súčasného zamietnutie žaloby.

2. 4. Z dôvodu, že žalobca napadol rozsudok súdu prvej inštancie z uvedených dôvodov, považuje za dôvodné aj ďalšie trvanie zabezpečovacieho opatrenia v záujme zabezpečenia jeho nároku na vrátenie kúpnej ceny a z totožného dôvodu napadá aj výrok III. rozsudku o trovách.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom uvedeným v rozsudku súdu prvej inštancie, tento právny názor považuje za vecne správny. Odvolanie žalobcu považuje za nedôveryhodné, špekulatívne a účelové, navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

3. 1. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 37C/5/2013-233 zo dňa 03. 12. 2018, ktorým súd zamietol návrh na schválenie právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23. 03. 2009 novelizovanej ako celok spolu s dodatkom zo dňa 20. 02. 2012. Žalovaný odkázal na odôvodnenie uvedeného rozsudku, ktorý k vyjadreniu pripojil. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

3. 2. Podľa názoru žalovaného je absolútne neplatný aj dodatok ku kúpnej zmluve, pretože predpokladom k tomu, aby bolo možné meniť vzájomné práva a povinnosti účastníkov zmluvy je, aby tieto práva a povinnosti v čase uzatvorenia dodatku ku zmluve existovali - v prípade neexistencie takýchto práv a povinností (napríklad z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy) nie je možné neexistentné práva a povinnosti meniť formou dodatku.

3. 3. V súvislosti s Článkom III. Kúpnej zmluvy „Kúpna cena a spôsob platby“ žalovaný uviedol, že podľa výsledkov dokazovania v rámci vyšetrovania v konaní vedenom pod č.k. ČVS: PPZ - 45/BOK-ZA-2010, mala byť finančná hotovosť vo výške 2.000.000,00 eur (pričom časť vo výške 790.000,00 eur mala zodpovedať kúpnej cene nehnuteľností spoločnosti L.M. FINANC, s.r.o. dohodnutej v kúpnej zmluve zo dňa 23. 03. 2009, a časť vo výške 1.210.000,00 eur mala zodpovedať časti kúpnej ceny prevodu nehnuteľností patriacich opatrovancovi B. C. ako fyzickej osobe) vložená do bezpečnostnej schránky č. XXX nachádzajúcej sa v banke J. P.S.K.J. na ulici C. D.. XX vo E. - orgánmi činnými v trestnom konaní bolo preukázané, že finančná hotovosť do tejto schránky nebola vložená (prehliadka bola vykonaná Spolkovým policajným riaditeľstvom Viedeň); bezpečnostná schránka neobsahovala žiadnu finančnú hotovosť. K zaplateniu peňažnej čiastky vo výške 1.190.000,00 eur v hotovosti zo strany žalobcu nedošlo. Žalovaný je tak toho názoru, že nevyplatenie kúpnej ceny zo strany žalovaného bolo riadne preukázané v iných konaniach, preto súd v tomto konaní nemusel už ďalej vykonávať duplicitne dôkazy, ktoré navrhoval vykonať žalobca.

3. 4. Žalovaný zdôraznil, že žalobca v konaní nepreukázal žiadnym hodnoverným overiteľným spôsobom reálne vyplatenie, resp. odovzdanie kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal reálne odovzdanie kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti žalovanému do rúk P. C. ako opatrovníka B. C..

6. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a súhlasne so súdom prvej inštancie vo svojich záveroch vychádza zo zistenia, že v konaní nebolo nad všetku pochybnosť preukázané, že prišlo k faktickému odovzdaniu kúpnej ceny - peňazí v žalovanej sume 1.150.000 eur zo strany kupujúceho - žalobcu predávajúcemu - žalovanému, do rúk jeho zástupcu P. C.. P. C. popieral, že by kúpna cena žalovanému bola vyplatená napriek formulácii článku III. kúpnej zmluvy. Dôvodné pochybnosti o skutočnom faktickom vyplatení kúpnej ceny vyplývajú aj zo spôsobu uzatvorenia kúpnej zmluvy a jej textu - najprv bola dňa 23.03.2009 uzatvorená kúpna zmluva, v čl. III bod 4. ktorej je uvedená celková výška kúpnej ceny za predávané nehnuteľnosti 790.000 eur a dňa

20.02.2012 kúpna zmluva nazvaná „Kúpna zmluva zo dňa 23.03.2009 novelizovaná ako celok spolu s dodatkom uzatvoreným v Trnave, dňa 20.02.2012 medzi účastníkmi spôsobilými na právne úkony“, kde v čl. III bod 4. je uvedená celková výška kúpnej ceny 1.190.000,00 eur a v čl. III bod 5. Je uvedené, že „predávajúci potvrdzuje podpisom na tejto zmluve prevzatie kúpnej ceny v celkovej výške pri podpise tejto zmluvy v hotovosti“. V žiadnom z ustanovení kúpnej zmluvy zo dňa 20.02.2012 sa pritom neuvádza, že by bola dňa 23.03.2009 zaplatená kúpna cena alebo jej časť - tak ako je uvedené v čl. III bod 4. kúpnej zmluvy uzavretej dňa 23.03.2009. Jednalo sa pritom o tie isté nehnuteľnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu je v rozpore so základnou logikou veci, aby sa pri „novelizácii“ zmluvy neuviedla podstatná skutočnosť - náležitosť kúpnej zmluvy, a to (čiastočne)zaplatená kúpna cena. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie neuveril ani tomu tvrdeniu žalobcu, že kúpna cena v tak vysokej sume bola vyplatená v hotovosti bez toho, aby bol vystavený doklad o vyplatení a prijatí uvedenej sumy - žiadny takýto doklad súdu predložený nebol. Odovzdanie kúpnej ceny zo strany žalobcu je tak nevierohodné napriek formulácii uvedenej v čl. III bod 5. kúpnej zmluvy v spojení s tvrdeniami žalovaného, ktorý prevzatie kúpnej ceny popiera. Žalobca podporne nepredložil ani žiadny vierohodný dôkaz o tom, že v uvedenom čase mal uvedenú sumu peňazí v hotovosti k dispozícii. Samotné podpísanie kúpnej zmluvy - aj keď s formuláciou uvedenou v čl. III kúpnej zmluvy - odvolací súd nepovažuje samo osebe za dostatočné preukázanie zaplatenia kúpnej ceny, najmä ak je táto skutočnosť popieraná žalovaným.

8. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (bod 7. odôvodnenia rozsudku) podrobne zaoberá tým, prečo nevykonal dokazovanie pripojením spisov, uvádzaných žalobcom v odvolaní ani výsluchom JUDr. I. S. a dáva tým odpoveď žalobcovi, ktorý pripojenie spisov navrhol. Nie je teda pravdou, že súd prvej inštancie rezignoval na zistenie skutkového stavu.

9. S poukazom na uvedené je vecne správny aj napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zrušení uznesenia č. k. 14C/5/2014-336 zo dňa 10.08.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/344/2016-498 zo dňa 13.12.2016, ktorým bolo zriadené zabezpečovacie opatrenie.

10. Nie je možné konštatovať ani nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého by bolo porušené právo žalovaného na spravodlivý proces. Vzhľadom k vyššie uvedenej argumentácii dospel odvolací súd k záveru, že ďalšie námietky žalobcu sú pre posúdenie veci právne nevýznamné a preto sa nimi bližšie nezaobrá.

11. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil ako vo výroku vecne správne, dostatočne odôvodnené, preto ho postupom podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

12. Žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, patrí mu preto voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

13. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).